

V. de l'Agrup.: Tots.

El senyor «de pes»: Tots?

V. de l'Agrup.: Sí... tots. Tots els nois i noies joves de Santa Eulàlia de Ronsana que en vulguin formar part.

El senyor del bigoti (Encara més misteriós): I..., digueu-me, quina ideologia estranya cal tenir per a ser-hi admès?

V. de l'Agrup.: No, no! No cal cap ideologia estranya. Cal només cercar una manera sana, responsable i alegre de divertir-se, sempre comptant amb l'actuació conjunta de tots.

El senyor «intelligent»: Sí, és clar, com sempre, divertir-se, divertir-se... Però, i del desenvolupament intel·lectual i cultural? I de l'elevament moral i ètic?

V. de l'Agrup.: Oh, bé, doncs, veurà, nosaltres només voldríem ajudar-nos mutuament a formar-nos una personalitat, a fer-nos millors, a responsabilitzar la nostra vida...

L'home «de bé»: Bé, bé. Molt bé. Però, totes aquestes coses que dieu, com les realitzeu?

V. de l'Agrup.: És clar, hi ha diverses activitats. Ens deixen el Casal Parroquial i allà hi fem teatre, cinema, cine-fòrum; hi juguem, hi ballem... I també fem coses fora del Casal. Fem excursions, ciclisme, fotografia... Ah, i també fem reunions per parlar de com van les coses, de què cal fer, de... tot.

El senyor del bigoti: Organització! Jerarquització! El que cal és la jerarquització, l'organització interna! I aquesta agrupació vostra, com la teniu organitzada?

V. de l'Agrup.: Hi ha la corresponent junta de ritual, amb el president, secretari, vocals (els vocals són persones grans), tresorer, etc., etc. També hi ha les comissions de teatre, cultura, excursionisme... Però tot això no té massa importància, perquè, fet i debatut, entre tots ho fem tot.

L'home «de bé»: Vaja, vaja, vaja. Ara ja ho començo a entendre.

El senyor «d'experiència»: Ja ho diuen: «Ningún día te acostarás sin aprender una cosa más».

El senyor del bigoti: No ho sé, no ho sé... Jo no me'n fio.

El senyor «intelligent»: Només faltaria que aquesta canalla fessin el que no hem fet els grans.

El senyor «de pes» (Gratant-se la barba): Potser aquesta volta el ruc no s'aturarà.

Santa Eulàlia de Ronsana
Juliol del 1968